

ita clarè disces ex Concilio Nicæno, ut nulla alia probatione indigeas. Ca-

^a Can. 7. Con.

Nic. Επειδὴ συν-

ήθεια κειράτημε

καὶ παράδοσις ἀρ-

χαία ὡς τὸν ἐν

Αιλίᾳ ἐπίσκοπον

τιμᾶσθαι, ἐχέτω

τὴν ἀκολουθίαν τῆς

τιμῆς, τῇ μητρο-

πόλει σωζομένης τῆς

οὐκ ἐκείνου ἀξιομα-

τὸς.

^b Hieron. Epist.

61. ad Pamm.

^c Euseb. Hist.

Eccl. lib. 5. c. 22.

Ὁν προτέτακτο

Θεόφιλος τῆς ἐν

Καισαρείᾳ παροι-

νίας ἐπίσκοπος καὶ

Ναρκίσσος τῆς ἐν

Ιεροσολύμοις.

^d Id. lib. 6. c. 7.

Ὅτι γὰρ τῶν κατὰ

Παλαιστίνην οἱ μά-

λιστα δόκιμοι καὶ

διαπρέποντες Καί-

σαρείας τῆς καὶ Ιε-

ροσολύμων ἐπίσκο-

ποι, πρεσβυτέρων τῶν

Οριγηνῶν καὶ τῆς

ἀνωτάτης τιμῆς

ἔχοντες εἶναι δοκιμά-

σαντες, χεῖρας εἰς

πρεσβυτέρων ἀντὶ

τεθειμέναι.

^e Id. eod. l. c. 13.

Ἀλέξανδρος ὁ Ιερο-

σολύμων ἐπίσκοπος

καὶ Θεόκτιστος ὁ

Καισαρείας ὃς δὲ

πῶς ἀπολογῶνται.

^f Theod. Hist.

Eccl. l. 2. c. 27.

Κατὰ τὸν δὲ

τὸν καὶ τὸν Καισα-

ρείας μὲν τῆς Πα-

λαιστίνης μητροπό-

λεως Ἀνάκιος ἡγε-

το, διαδεχόμενος

τὸν Εὐσεβίον τῆ-

τον δὲ Ἀνάκιον ἡ

ἐν Σαρδινίᾳ συνα-

θροισθεῖσα σύνοδος

ἀπεκήρυξεν. ἀλλὰ

τὴν ἐξενεχθεῖσαν

ἐν ἐδέξῃ τοῦ Φίλωνα

τοσάτης πλήθους

ἀρχιερέων κατὰ

Φρονήσας, &c.

nonis ^a verba sunt: *Quia consuetudo obtinuit, & antiqua traditio, ut Æliæ Epi-*

scopus honoretur; habeat honoris consequentiam salva Metropoli propria dignitate. Ibi

enim per Æliam Jerusalem intelligenda est: sic ab Ælio Adriano vocata,

quod ab ipso instaurata fuisset. Nec minus evidenter Cæsariensis Episcopi au-

thoritatem declarat D. Hieronymus ^b ad Pammachium scribens adversus er-

rores Joannis Hierosolymitani, huncque sic alloquens: *Tu, qui regulas quaris*

Ecclesiasticas, & Nicæni Concilii canonibus uteris, & alienos Clericos, & cum suis

Episcopis commorantes tibi niteris usurpare; responde mihi, ad Alexandrinum Episco-

pum Palaestina quid pertinet? ni fallor, hoc ibi decernitur, ut Palaestina Metropolis

Cæsarea sit, & totius Orientis Antiochia. Aut igitur ad Cæsariensem Episcopum re-

ferre debueras, cui, sprete communione tua, communicare nos noveras; aut si pro-

cul expetendum iudicium erat, Antiochiam potius litteræ dirigendæ.

Hinc fit, ut apud Eusebium Hierosolymitanus Episcopus nunc ante, nunc

post Cæsariensem nominetur; ante quidem, in quantum honorem sedemque

Patriarchæ obtinebat; post verò, quatenus suffraganeus Cæsariensis, ipsique

subjectus. Sic ubi agit de Concilio Palaestina sub Commodò Imperatore ce-

lebrato ^c, Theophilus Cæsariensis ante Narcissum Hierosolymitanum nomi-

natur, licet uterque ibi præses Concilii dicatur. Sic apud eundem ^d Theo-

ctistus Cæsareæ Episcopus ante Alexandrum Hierosolymitanum nominatur;

hæcque ait: *Quoniam Theoctistus Cæsareæ Episcopus, & Alexander Hierosolymorum*

spectati in primis, & præstantes præ ceteris Palaestina Episcopis, amplissima digni-

tate & summo honoris gradu, Origenem dignum arbitrati, manus illi ut presbyterio

fungeretur imposuerant. Sic tandem ipsemet Theoctistus, apud eundem Euse-

bium ^e, eidem Alexandro Hierosolymorum Episcopo postponitur, hisce in

verbis: *Alexander Hierosolymorum Episcopus, & Theoctistus Episcopus Cæsareæ,*

ad Demetrium in Origenis defensione sic ferè respondebunt.

Sed cui de majori autoritate per aliquot tempora Episcopi Cæsariensis

dubium esse poterit, si Theodoretum ^f de contentione orta inter Acacium

Cæsariensem, & Cyrillum Hierosolymitanum circa primatum hæc scribentem

audiat? *Per id tempus Acacius Cæsareæ urbis primaria Palaestina, Eusebio mortuo,*

Episcopatum gessit, quem quidem Concilium Sardicense abdicaverat: sed ille, con-

tempta tanta Episcoporum multitudine, sententiæ contra se late restitit. Primatum

autem Hierosolymorum, post Macarium illum, cujus sæpè à me facta est mentio, ob-

tinuit Maximus vir ob certamina pro pietate suscepta egregie nobilitatus. Cujus &

oculus dexter erutus fuit, & dexteri pedis flexus prorsus labefactatus. Isto ad vitam

immortalem translato, Cyrillus alacris & promptus, doctrinæ Apostolicæ propugnator,

in Episcopatus gradu locatur. Isti duo, Cyrillum dico & Acacium, inter se de pri-

matu digladiantes, populum suarum Ecclesiarum gravissimis affecerunt incommodis.

Nam Acacius levi arrepta occasione, abdicavit Cyrillum, Hierosolymisque expulit.

Hanc enim abdicationem expulsionemque Cyrilli Hierosolymitani, certum

authoritatis Episcopi Cæsariensis in Hierosolymitanum, argumentum esse quis

non videt? Nec est quod dicas eam depositionis sententiam injustam fuisse,

cùm, licet sine causa ferri, non tamen sine jurisdictione effectum sortiri po-

tuerit.

IV.

HIEROSOLY-

MITANUS EPI-

SCOPUS PA-

TRIARCHALI

AUTHORITATE

DONATUS EST.

^g Conc. Chal-

ced. Act. 7.

Ὡς Μάξιμον τε

τὸν ἐσιώτατον ἐπί-

σκοπον, εἶπεν τὴν

ἀγιοτάτην Αντιο-

χείων ἐκκλησίαν

τὴν ἐπ' αὐτὸν

τὰς δύο Φοινίκας, καὶ τὴν Ἀραβίαν ἔχειν ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν, Ἰσραὴλ δὲ τὸν ἐσιώτατον ἐπίσκοπον τῶν Ἱεροσολυμιτῶν, εἶπεν

ἀγιοτάτην ἐκκλησίαν, τὰς τρεῖς Παλαιστίνης ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν ἔχειν.